

PK-YRITYSTOIMINNAN ELVYTTÄMINEN EDELLYTTÄÄ PIKAISIA TOIMENPITEITÄ!

Johdanto Suomessa on Pohjois-Euroopan ylivoimaisesti heiveröisin pk-yrityssektori 1990-luvulta pieniin yrityksiin kohdistuneiden verotarkastusten, perusteettomien tulos- ja tavoitepalkkiopohjaisesti tehtyjen jälkiverotuspäätösten sekä alihintaisten yrityksen ja omistajayrittäjän omaisuuserien pakkomyyntien ja jopa vuosikymmeniä kestäneiden ulosotto prosessien seurauksena.

Maaliskuussa 2000 aloitetun VIRKE-viranomaisyhteistyön seurauksena tuhottiin venäjänkauppaan erikoistuneita pk-yrityksiä Verohallinnosta vakavien ylilyöntien vuoksi erotetun virkamiehen johdolla. Hän rakensi omaan mielikuvitukseensa perustuvan utopian 20-30 Mrd euron harmaan talouden aarrearkusta, johon poliitikot sokeasti uskoivat.

Valtiontalouden tarkastusvirastolla on kansantaloustieteen professori Matti Virenin faktalaskelmat, että lopullisiin jälkiverotuksiin perustuvat tuotot valtiolle ovat 2006-2015 olleet noin 6 M euroa vuodessa ja keskimääräiset vuosikulut noin 1,2 Mrd euroa!

Verotarkastusprosessit tulisi lopettaa ja käyttää vapautunut 1,2 Mrd euroa pk-yritys sektorin elvyttämiseen. Nykyjärjestelmä vaurioittaa ja tuhoaa entisestään heiveröistä pk-yritys sektoria.

Kansantaloudellisesti tuottamattomista verotarkastusprosesseista tulisi kokonaan luopua tai ainakin siirtää verotarkastusprosessien toteutus Verohallinnon ulkopuolelle puolueettoman tahon esim. Valtiontalouden tarkastusviraston toimesta tehtäväksi.

Tiivistelmä Ulosottoviraston, Verohallinnon, Oikeuslaitoksen, Pankkien ja Suomen Yrittäjät ry:n toiminnassa pk-yrittäjiä kohtaan tulisi tehdä pikaisia parannustoimenpiteitä. Muualla maailmassa pk-yritykset muodostavat yhteiskunnan selkärangan. Suomessa pk-yrittäjiä ei arvosteta. Suomi on halvaantunut, kuten Björn Wahlroos toteaa. Pk-yritysministerin virka ja Norjan mallin mukainen totuuskomissio tai vastaava luotettavista, ei-poliittisista asiantuntijoista koostuva neuvosto tulisi perustaa maasta 1990-luvun laman jälkeen hävinneen oikeusvaltion takaisinsaamiseksi. Verohallinnon toimintaan pitäisi palauttaa ennakoitavuus. Verotarkastajien lainvastainen mielipideverotus ei lopu, ellei lakeja rikkoneita virkamiehiä panna vastuuseen ja viralta. Hyssyttely ei enää auta. Järeät toimet on otettava käyttöön. Venäjänvastainen mediakampanjointi on heti lopetettava ja Pk-ministerin johdolla avattava uudelleen Venäjän markkinoita suomalaisille yrityksille. Suomi on EU:n nettomaksaja ja tulee sellainen aina olemaan. Suurvaltopoliittikka pitäisi erottaa pk-yritystoiminnasta, kuten muissakin länsimaissa tehdään. Pk-yritys sektori ei saa jatkossa olla poliitikkojen pelinappula, vaan isänmaan hyväksi toimivien poliitikkojen on tehtävä töitä pk-sektorin hyvinvoinnin parantamiseksi. Suomen Yrittäjät ry ei toimi pk-yrittäjän aseman parantamiseksi. Pk-yrittäjät tarvitsevat tukiorganisaation, joka aidosti puolustaa yksityisyrittäjän asemaa Suomessa.

Seuraavassa tarkemmin tehtävistä toimenpiteistä maan hyvinvoinnin parantamiseksi.

A. Jatkuvia menettelyvirheitä suoltava ulosottoviraston ja perintäyhtiöiden perintäjärjestelmä purettava

Lähes 5 Mrd euroa ulosotossa ja yli 500.000 ulosottovelallista (10 % koko väestöstä ja ¼ työssäkäyvistä henkilöistä) on kestämaton yhdistelmä. Työ- ja elinkeinoministeriön neuvotteleva virkamies, VTT (kansantaloustiede) Pekka Tiainen on pitkään tutkinut

kansantaloudellisesti merkittävintä ongelmaa, jota Valtakunnanvoudinvirasto, Helsingin ulosottoviraston erikoisperintäyksikkö (osasto 7) ja Verohallinto yhdessä hallinnoivat.

Ongelma koskettaa koko työikäistä väestöä ja näivettää maan ostovoimaa kiihtyvällä vauhdilla. Ensisijaisesti sen suorassa vaikutuspiirissä on lähes puolet työikäisestä väestöstä.

Jos pk-toimenpiteitä priorisoidaan, on työ ehdottomasti aloitettava täysin kontrolloimattoman ulosottojärjestelmän puhdistuksesta. Samalla on saatettava tietoisesti ja systemaattisen lainvastaisesti toimivat ulosottomiehet virkavastuuseen ja välittömästi pois virkatehtävistä.

Suomen harmaan talous ei sijaitse pk-yritystoiminnassa, vaan pakkoperintäliiketoiminnassa.

Valtakunnanvoudinvirasto johtaa tätä yhteiskunnan rakentavia ydinrakenteita ilmeisen heikentävää, yhteiskunnalle pääosin tuottamatonta liiketoimintaa kontrolloimattomalla alueella.

Ulosottolakiuudistus huononsi ulosottovelallisten asiaa merkittävästi, vaikka väitettiin päinvastaista. Lakiäänestyksen puolesta äänestäneet kansanedustajat eivät ymmärtäneet, mistä oikeastaan äänestivät.

Lainvastaisesti jopa johdonmukaisesti toimivia ulosottoviranomaisia ja menettelyvirheitä valvovia esimiehiä, jotka ääritapauksessa ulosmittaavat jopa ulosottovelallisen ainoan säännöllisen kk-tulonlähteen suojaosuudesta välittämättä, on rangaistava viraltapanolla ja henkilökohtaisilla taloudellisilla sanktioilla. Esimerkkejä löytyy, vaikka ei Suomessa uskoisi.

Ääriesimerkkinä ulosottomiehet ovat toteuttaneet pk-yrityksen kirjanpidon takavarikon ja ulkopuolisen kirjanpitäjän pelottelun sekä vaatineet 10.6.2016 em. kirjanpitäjää salaamaan tapahtuneen kirjanpidon takavarikon.

Minulta vaadittiin pakon edessä allekirjoitusta 11.3.2003 pakkosopimukseen Uudenmaan veroviraston sekä viiden ruotsalaisomistuksessa silloin olleen pk-yrityksen ryppään ja sen toimitusjohtajan väliseen pakkosopimukseen, jossa yhden yhtiön talomyynnistä sovittiin sopimuksen pääasiana, että talomyynnistä saatava 262.625 euron nettokauppahinta käytetään ex-toimitusjohtajan myöhemmin 12.6.2003 kumottujen verovelkojen maksuun.

Perheeni pakotettiin kovalla kiireellä kuukauden kuluttua muuttamaan 5- ja 2-vuotiaiden lasten kanssa perheen saarimökkiin, kun provisiopalkkaisilla ulosottomiehillä oli kiire myydä yli 400.000 euron talo 275.000 euron alihinnalla tietoisesti tosiasioiden vastaisesti kirjoitetun verotarkastuskertomuksen 490.000 euron VML 29 § peitellyn osingon perusteella.

Uudenmaan verovirasto teki 17.3.2003 ulosottokiellon ja oikaisulautakunta 12.6.2003 kumosi fiktiojälkiverotuksen veronkorotuksineen, mutta viiden pk-yrityksen yritysryhmä tuhoutui VIRKE-valtuutuksin toimineiden viranomaisten menettelyvirheitten seurauksena.

Ulosottoviraston erikoisperintäyksikkö (osasto 7) valvoi 21.3.2003 talokaupan ja rahojen siirron sen jälkeen, kun verovirasto 17.3.2003 teki ulosottokieltopäätöksen, mutta ei tilittänyt rahoja yhtiöiden ex-toimitusjohtajan verovelkoihin, eikä pankkitilille. Kaupanteon valvonut ulosottomies salasi ulosottokiellon yhtiöiden uudelta toimitusjohtajalta ja kiinteistövälittäjältä sekä valvoi, kun kauppakirjan päivämäärä väärennettiin ”28.02.2003”:ksi käsirahan maksupäivän perusteella, jotta ulosottokiellon 17.3-päivämäärä saatiin kierrettyä.

Pakkosopimuksen 21.3.2003 menettelyvirheen seurauksena 20 kokopäivätoimista ja 44 osapäivätoimista toimihenkilöä työllistäneet Suomen käteisrahahuollon huoltoon ja palveluun erikoistuneet yhtiöt tuhottiin ja yhtiöiden ex-toimitusjohtajasta tehtiin pitkäaikaisulosottovelallinen. Kauppakirjan väärennys paljastui keväällä 2017 ja Helsingin ulosottoviraston erikoisperintäyksikön (osasto 7) ulosottomiehen toimesta ilmeisen tietoisesti tehty vilpillinen viranomaistoimenpide paljastui samanaikaisesti.

Tarvittaisiin ulkopuolinen viranomaisrikosepäilyjä tutkiva, ei poliittisesti hallinnoitu totuuskomissio tms. Norjan mallin mukaan, joka ottaisi vastaavantyyppiset selvät viranomaisrikokset tutkittavaksi.

B. Verotarkastusprosessien uudistaminen

1. Tosiasioiden vastaisista verotarkastuskertomuksista rangaistukset ja viraltapano verotarkastajille ja verotarkastajien esimiehille

Ääriesimerkkinä Helsingin ulosottoviraston erikoisperintäyksikön (osasto 7) ulosottomiehet ovat tehneet ennen aloitettua verotarkastusprosessia VML 29 § peitellyn osingon tulkinnan elinkeinotulon vähennyskelvottomuudesta pk-yrityksen lakiasiainalveluiden osalta esittämättä yhtään kysymystä Yhtiön hallinnon edustajalle. Myöhemmin noin 2 kk:n kuluttua aloitetussa verotarkastusprosessissa yhtään kysymystä ei esitetty verotarkastajien toimesta yhtiön hallinnon edustajalle em. lakiasiainalvelukustannusten perusteista edes videoidussa loppukeskustelussa, jossa paikalla oli ulkopuolinen todistaja. Tästä huolimatta Itä-Suomen verotarkastusyksikkö tutkimatta miltään osin ko. lakiasiainalveluita teki VML 29 § peitellyn osingon tulkinnan, josta määrätyt tilikauden alv-verot pantiin välittömästi maksuun. (Lappeenrantalaisen pk-yrityksen 2016 tilikauden verotarkastusprosessi).

Kysymys on organisoidusta ja lainvastaisesta vero- ja ulosottoviranomaistoiminnasta.

Vastaavantyyppisiä esimerkkejä virheellisistä verotarkastusprosesseista löytyy 500 kappaletta veroasiantuntija, KTM Liisa Mariaporin kirjasta Yrittäjien oikeusturva ja harkintavallan ulottuvuus verotarkastuskertomuksissa, jonka sivulla 366 lähdetiedoissa on mainittu mm. em. ex-toimitusjohtajan johdolla toimineisiin pk-yrityksiin 2000-luvun alussa kohdistettu verotarkastusprosessi, jossa yhtiöt tuhottiin perusteettoman samankaltaisen VML 29 § jälkiverotusesityksen seurannaisvaikutuksiin. Myöhemmin kaikki em. esitykset kumottiin. Lukuisat asiantuntijat (mm. kiistaton veroasiantuntija, OTT Janne Juusela) ovat selvillä tietoisesti tosiasioiden vastaisesti kirjoitettujen verotarkastusten suurista mittasuhteista.

Ilmeisesti tarvittaisiin ulkopuolinen viranomaisrikosepäilyjä tutkiva, ei poliittisesti hallinnoitu totuuskomissio tms. Norjan mallin mukaan, joka ottaisi vastaavantyyppiset selvät viranomaisrikokset tutkittavaksi.

2. Oikaisulautakuntamenettely siirrettävä hallinto-oikeuteen

Nykyisellään samat verotarkastusesityksen tehneet verotarkastajat toimivat oikaisulautakunnassa esittelijöinä, joten ”pukki on kaalimaan vartijana”. Tämä on aivan turha ja kansantalousresurssija tuhoava harmaan talouden järjestelmä pitäisi välittömästi lakkauttaa.

3. Maksuunpantujen verojen ulosmittaus kiellettävä, kunnes on lainvoimainen verotuspäätös

Tällä hetkellä maassa vallitsee mielipideverotus, joka tuhoaa pk-yritysten toimintaedellytyksiä, kun verotarkastajien tavoite/tulospalkkiojärjestelmään (tulos tai ulos) perustuvat virkanimitykset ohjaavat pk-yritysverotusta. Kysymys on mielivallasta, kun verotarkastajat voivat käytännössä esittää mitä tahansa veroesityksiä, jotka käytännössä tuhoavat rajoitetuilla likvidiresursseilla toimivan pk-yrityksen toimintaedellytykset.

C. Oikeuslaitoksen uudistaminen

1992 pankkikonklaavin mallin mukainen oikeuslaitoksen toiminta hallitsee oikeuslaitosta, eikä siihen puututa, tuomioistuimet toimivat vastuuttomalla ”Kyllä se siitä” –mentaliteetilla.

Yli 90 % syytteistä hyväksytään, joten käytännössä olisi edullisempaa lopettaa tuomiolaitos, kun ajaa näytösoikeuskäyntejä varsinkin talousrikosprosesseissa. Tuomiot käytännössä päätetään etukäteen riippumatta näytöstä ja vankeus- ja pakkovelkomistuuksia suolletaan liukuhihnalta asiakokonaisuutta tutkimatta, ilman todellisia perusteita ennakoasenteellisesti.

Asianajajaliitto ja Yrittäjät-järjestö sekä poliisi ns. uivat samassa akvaariossa, jossa tarvitaan pk-yrittäjiksi erehtyneitä saalistuksen kohteita, ettei akvaarion tasapaino häiriidy.

Käräjä- ja hovioikeusprosessit ovat rulettipeliä, jossa pk-yrittäjä on poikkeuksetta maksajan roolissa, kun armoa ei tunneta.

1. Poliittisesti riippumaton Norjan mallin mukainen totuuskomissio on otettava käyttöön, koska 1992 ns. pankkikonklaavin ja pankkitukijärjestelmän seuraamukset ovat edelleenkin käräjä- ja hovioikeuksien toimintatapa, kun vastakkain ovat julkinen (valtio/kunta) ja yksityinen intressi.

Tuomioistuinten asiakäsittelyjen työmäärästä lähes puolet on ulosottoviraston ja perintäyhtiöitten velkomistuuksia, joita käytännössä ei tutkita lainkaan. Kysymys on kumileimasinorganisaatiosta, joka oikeuspalvelujen tuottamisen sijaan suoltaa epäoikeudenmukaisia päätöksiä liukuhihnalta.

Hallinto- ja yleistuomioistuimet tekevät päällekkäistä työtä. Menettely on selvästi EIT- ja PL 21-22 § säädösten vastaista, kansantaloudelle järjetöntä ja yrittäjälle täysin ennakoimatonta.

Oikeusvoimasäädöksiä ei noudateta, vaan työstetään jopa 25 vuotta vanhoja asioita sekaisin hallinto- ja yleistuomioistuimissa. Esimerkkinä tunnetun Venäjän projektivientiin erikoistuneen pk-yrityksen 1996-97 jälkiverotusprosessi, jossa Helsingin hallinto-oikeus vahvisti 14.12.2017, ettei peiteltyä VML 29 § peiteltyä osinkoa ole kenellekään maksettu. Prosessi jatkunee Korkeimmassa hallinto-oikeudessa ja uusi KKO-purkuhakemus on valmisteluvaiheessa 2016-2018 hankitun uuden näytön perusteella.

2. Väärät talousrikostuomiot purettava

Korkein oikeus on Suomessa ottanut kannan, että selvästi virheellisiäkään talousrikostuomioita ei pureta.

Pk-yrittäjyys koetaan Suomessa erittäin vaaralliseksi, eikä syyttä. Suomi on vaarallinen maa yksityisyrittäjälle, mikä on Wahlroosin toteaman maan halvaantumisen todellinen syy.

3. EIT-ihmisoikeustuomioistuimeen on Suomesta nykyisin turha tehdä valituksia, kun ilmeisen asenteellinen Ex-KKO-presidentti Pauliine Koskelo on käsittelemässä EU-valituksia. Oikeuslaitoksen tilanne maassa pahenee tai korkeintaan pysyy yhtä huonona vuosi toisensa jälkeen. PK-yrittäjien asema on muuttunut samaa vauhtia entistä ongelmallisemmaksi, kun valitusmahdollisuutta EIT:een ei käytännössä ole. 1992 alkaen tapahtunut oikeusjärjestelmän politisoituminen on tosiasia. Pk-yrittäjille tilanne on kestämaton, kun oikeuslaitosta ei ole.
- D. Pankkijärjestelmä toimii yhteistyössä ulosottoviraston ja oikeuslaitoksen kanssa
- Kansainväliset pankit vetäytyvät Suomesta siksi, että köyhtyvän kansan varaan rakennettu pankkitoiminta ei kiinnosta. US-ohjautuva Suomen pankkijärjestelmä toimii konemaisesti. Ulosottovelallisilla tai maksuhäiriöistä kärsivillä pk-yrittäjillä alkaa olla vaikeuksia jopa pankkitilien avaamisessa. Venäjänkauppaa harjoittavien yritysten toimintamahdollisuuksia rajoitetaan kiihtyvällä vauhdilla. Pankeilla ja Valtakunnanvoudinvirastolla on lähestulkoon sama kohderyhmä, köyhtyvä suomalainen valtaväestö.
- Suomessa kiinteistöt ovat selvästi ylihinnoiteltuja ja lisäksi entistä enemmän velkarahoitteisia.
- Jäykistyneet pankkijärjestelmät eivät tarjoa pk-yrittäjille rahoitusvaihtoehtoja, vaan ainoastaan lisääntyviä rahoitusongelmia. Kasuvat rahoitusongelmat vaikeuttavat toiminnan suunnittelua.
- F. Suomen Yrittäjät ry on osa A-D-kohdissa ruodittuja pk-yritystoiminnan ongelmatekijöitä
- Yrittäjäjärjestö keskittyy verohallinnon, ulosottoviraston ja pankkien myötäilemiseen. Se on kokonaan unohtanut, miksi järjestö ylipäättään on perustettu. Tämä on harmillista, mutta totta.
- Ehkä pitäisi perustaa kokonaan uusi yrittäjäjärjestö, kun nykyinen keskittyy lähinnä merkkipäivien ja erilaisten kerhotyyppeiden tilaisuuksien järjestämiseen?
- Järjestössä pitkään mukana olleet pitävät Suomen Yrittäjät-järjestöä erään puolueen etäpesäkkeenä, joka myötäilee kriitikittömästi hallituspolitiikkaa pk-yrittäjien edun vastaisesti.
- G. Euroliitto rajoittaa ei-automaatiojärjestelmillä tuotteita tai koneita valmistavien yritysten toimintaa, kun vientikauppa ei vedä. Suomessa on yksinkertaisesti erittäin vaikea valmistaa mitään, mikä käy kaupaksi maan rajojen ulkopuolella, kun tuotteen loppuhinta muodostuu liian kalliiksi.
- Edesmenneen Einari Vidgrenin lasten Ponsse on harvinaislaatuinen poikkeus. Muitakin on, mutta keskimäärin välimatka maailman johtaviin high tech- valmistajiin kasvaa päivä päivältä, kun jarrumieshenkinen pk-toimintaympäristö Suomessa ei suosi kasvuhakuisuutta.
- Maahan kaivattaisiin lisää Ponssen kaltaisia yrityksiä, mikä ei valitettavasti onnistu tällä menolla. Kasvuhakuiset ulkomaankauppaan erikoistuneet pk-yrittäjät lasketaan viranomaishallinnossa lähtökohtaisesti hämämämiehiksi etenkin, jos yrittäjällä on konkurssija työhistoriassaan. Muissa länsimaissa konkurssi tiedetään elämäkokemukseksi.
- H. TE-Keskus-järjestelmä, jossa usein jopa ylimieliset virkamiehet ohjeistavat pk-yrittäjiä, pitäisi lopettaa tai muuttaa, koska se usein vain vaikeuttaa paikallista pk-yritystoimintaa.

TE-Keskusten ”asiantuntijoilla” vain harvoin on pk-yritysymmarrystä. Usein syntyy kommunikaatio-ongelmia pk-yrittäjien kanssa. Kommunikaatiosta ei tule symbioosia, vaan molemminpuolisia väärinymmärryksiä. Tästä syntyy usein vain tarpeettomia kustannuksia.

I. **Suomeen pitäisi välittömästi perustaa Pk-yritysministerin virka**

Pk-yritysministeriön päätehtäväksi pitäisi asettaa kohdissa A-H esitettyjen epäkohtien purkaminen.

J. Suomessa on nykyisellään kyvytön Eduskunta, joka ei ohjaa virkamiehiä, vaan virkamiehet ohjaavat Eduskuntaa. Kansanedustajilla vain harvoin on tietoa talousasioista tai pk-yritystoiminnan tuntemusta. Ideologioiden aika on ohi. Nyt tarvitaan tekijämiehiä ja –naisia taivastelijoiden sijaan. Oikeusvaltion aikaansaaminen pitäisi olla Eduskunnan lähiajan tavoite.

Kansanedustajat ovat ensisijaisesti huolissaan vain omasta jatkopestistään. He eivät halua laittaa peliin omaa asemaansa kansanedustajien valtavirtaa vastaan. Pk-yrittäjät eivät yleensä ole erityisen kiinnostava kohderyhmä verrattuna palkansaajiin tai eläkeläisäänestäjiin.

K. Venäläisten asema ja venäjänkauppaa harjoittavien pk-yrittäjien tilanne Suomessa

Venäläisperäisten ihmisten asema Suomessa on ongelmallinen ja seuraus pitkään jatkuneesta Venäjän mustamaalauskampanjoinnista. Nato-henkisten vastakkaisasettelu ei sitä paranna.

Samaan ongelmalliseen asemaan joutuvat kaikki muutkin Suomessa Venäjän tai venäläisten kanssa yritystoimintaa harjoittavat tai muuten itänaapuriin myönteisesti suhtautuvat pk-yrittäjät.

Valtioneuvoston ja presidentin pitäisi ohjeistaa kansaa ymmärtämään talouden tosiasiat, mikä ei näytä onnistuvan, kun jopa kritiikitön federaatiohenkisyys voittaa maalaisjärjenkäytön.

Yhteenveto

Edellä on esitetty pk-yritystoiminnan kipupisteitä, joihin kohdistuvia parannuksia ei voi tehdä, ellei ensin ymmärrä tunnustaa vallitsevia tosiasioita. Nykytilanne on erittäin vakava.

Esitetyt olosuhteita parantavat toimenpiteet ovat välttämättömiä, jos pk-yritystoimintaa halutaan kehittää Suomessa.

Konkurssilain muutos on tärkeä askel oikeaan suuntaan, mutta se ei vielä auta, kun vero-, ulosotto-, poliisi-, ja pankkiviranomaisten kanssa veljeilevät pesänhoitajat eivät noudata mitään lakeja, kuten edellä esitetystä ja omakohtaisista kokemuksista viisastuneena on havaittu.

Harmaan talouden pian lähes 5 Mrd euron perittävämarkkinoiden ydinpesäkkeenä toimivan ulosottoviraston erikoisperintäyksikön ja kansainvälisten perintäyhtiöiden jatkuviin menettelyvirheisiin on puututtava. Läpinäkyvä perittävien velkojen tilitysvelvollisuus on saatettava pakolliseksi ja velkojien väärinkäytöksistä on rangaistava viraltapanoilla ja muilla ankarilla rangaistuksilla. Toimenpiteet on välittömästi aloitettava, kun se vielä on mahdollista.

Helsingissä 27. päivänä huhtikuuta 2018

1978 alkaen pk-yritystoimintaa Suomessa harjoittanut kv. kaupan asiantuntija